

Національна Скаутська Організація України
УПЮ к. ч. 14 ім. Соломії Крушельницької

Число3/ 20 вересня 2004/Число3/20вересня 2004/Число3/20вересня 2004 /Число3/ 20вересня 2004/

ГАМА

Львів 2004

спочатку було слово...

Після спекотного і надзвичайно цікавого літа ми, відпочивши і набравшись свіжих ідей, знову кажемо вам довгоочікуване „привіт”!!! Ми чекали цього моменту зустрічі нетерпляче, сумлінно збираючи свої спогади і веселі події цього літа в потаємну схованку далеко-далеко.....в когось це старенький потріпаний пластовий записничок, в когось – шматок туалетного паперу, а в когось маленький куточок щойно підкореної реальності, здатної творити найпрекрасніші речі. Та, в принципі, зовсім не важливо, якими шляхами ми крокували до незвіданого і водночас такого буденного, основним є те, що ми переповнені нестримним бажанням поділитися з вами цим найнеймовірнішим. Це ми, це просто ми, без гриму і давно вже сказаних кимось слів: щирі і кожному зрозумілі.

А цей витвір „високого мистецтва” є втіленням того прихованого, що літає високо понад хмарами наших думок. Нехай воно долетить до кожного серця і знайде собі там нове життя!

Для листів:

gama_14@ua.fm

або

м. Львів

вул. С. Петлюри 25/208

„Гама”

Приємного читання вам бажають:

Головний редактор – пл. уч. Софія Сидір

Перший заступник головного редактора – пл. уч. Соломія Кейван

Заступник редактора із зовнішніх питань – пл.уч. Роксолана

Наконеchnа

А також:

Рубрика „Найкращі дівчата” – пл. уч. Любця Тріль

Рубрика „Жабки-мандрівнички” – пл. уч. Катруся Вінтоняк,

пл. уч. Оля Будник

Рубрика „Бай-бай, мила” – пл. уч. Леся Засадна,

пл.уч. Анна Козюта.

Кохання примадонни (продовження)

...Вступ до консерваторії

Соломія поїхала до Осипи, а документи до консерваторії повів Антін. Перебуваючи в сестри до початку вступних іспитів, Соломія стільки всього дізналася. Тут вона вперше почула про жіночий рух та активну його учасницю Наталю Кобринську. Тепер не почувалася самотньою у відстоюванні права займатися улюбленою справою...

А у Львові на неї чекала несподіванка. Коли Соля з батьком приїхала здавати вступні іспити, то раптом виявилося, що її прізвища у списках немає. Батько побіг до керівництва консерваторії, а там йому сказали, що запізно прийшли документи.

– Просимо приходити за рік, – чомно й лукаво відповіли отцю Крушельницькому.

Як же сказати про це Соломії? А дівчина тим часом стояла і слухала звуки фортепіано, що долинали згори. Раптом наче якась невідома сила підхопила і понесла її нагору – туди, звідки лунала музика. Вона нічого не чула окрім музики і співу. За якусь мить двері відчинилися і звідти вийшла молода дівчина, а за нею – поважний пан. Дівчина подякувала професорові і радісно побігла коридором.

– Прошу, панно, заходити, – звернувся поважний чоловік до Соломії. Зайшовши до аудиторії, Соломія не встигла й слова мовити, як професор скомандував, сівши за фортепіано:

– Спочатку спів, а потім все решта.

І Соломія заспівала, її голос розливався, наче ріка. Здавалося, вона ще ніколи так добре не співала. Солюня проспівала арію, потім романс, потім почала народних пісень, а професор її все не спiniaв. І ось нарешті, коли Соломія зупинилась, мовив:

– Я хотів би, щоб ви навчалися в моєму класі. Моє ім'я є на Вашому запрошенні.

– В мене нема запрошення. Я спізнилася...

Роман із адвокатом

Під час навчання в консерваторії Соломія знайомиться з адвокатом Окуневським. Він був освіченим молодим чоловіком досить прогресивних на той час поглядів. Це імпонувало Соломії. Вільного часу в дівчини було мало, і ті нечасті хвилини, вільні від занять, вона проводила з Окуневським. Вони разом ходили на прогулянки, до театру, вечеряли удвох. А коли Соломії зовсім не було коли з ним зустрітись, Окуневський заходив за нею в консерваторію, щоб провести додому.

Теофілові тоді було вже за тридцять і він дуже серйозно ставився до їхніх стосунків. Окуневський до нестями був закоханий у Соломію, таку незвичайну і прекрасну. Часто, прогулюючись містом, він ловив захоплені погляди перехожих джэнджиків і його проймало почуття гордості за те, що саме він має честь бути поруч із такою красунею...

Була рання весна, пора, яку так любила Соломія. В повітрі пахло свіжістю і передчуттям свята. До Львова приїхала італійська трупа. Ці гастролі розворушили місто, що здавна славалося своїми музичними традиціями. Послухати італійців приїхала й Олена. І сестри Крушельницькі, щоб швидше минув час перед виставою, вирішили прогулятися й побалакати про театральне життя. Дівчата простували каштановими алеями і весело розмовляли. Аж раптом Соломія замовкла, і Олена побачила на її обличчі переляк. Їм назустріч йшли гарна висока блондинка та чоловік із русавою борідкою. Пара наблизилась і чоловік скинув капелюха:

– Добридень. Радий Вас бачити, панно Соломіє, – і повернувся у бік Оленки.

– Олена Крушельницька, – мовила дівчина.

– Дуже приємно познайомитися зі сестрою панни Соломії. Мене звуть Теофіл Окуневський. А це моя кузинка Софія Окуневська.

- Ах, то ви та Окуневська, що студіює медицину в Швейцарії.– захоплено вигукнула Соломія, і їй наче від серця відлягло, що це двоюрідна сестра Теофіла, а не, борони Боже...
- Саме так, – відповіла Софія.
- Ви, напевно, будете сьогодні увечері в Опері? – спитала Соломія. Мені так хочеться з Вами поговорити про стільки речей.
- Мені теж є про що Вам розповісти. То може ми повечереємо разом після опери? – запитала Окуневська.
- Охоче, – відповіла Соломія.
- Отже, до вечора, – радісно мовив Теофіл.
- До вечора.
- І сестри, схвильовано переглядаючись, попрямували додому...

“Твій журнал”, Надія Кафка
Продовження в наступному номері

Найкращі дівчата

Гурток „Перлинки”

23.45. Нічний поїзд... Я, позбавлена щоденних турбот, їду на зустріч пригодам. Всі мандрівники давно вже поринули у світ снів, або ж думають про своє „ЩОСЬ”. Хтось у цю холодну мить зігріває себе спогадами про щось приємне, а хтось насолоджується ковтком теплого чаю чи кави, які тут, в поїзді, не такі, як щодня. Я також, насолоджуючись теплими ковтками, думаю про найприємніше, найдорожче, що завжди зігріває душу, а саме про наш гурток, гурток „Перлинки” – дівчата із присмаком неперевершеності. З одного боку це поєднання кардинально різних особистостей, а з другого – це велика сила, яка здатна подолати будь-які вершини. Нашою порадицею, наставницею і надзвичайно хорошою подругою завжди є і буде наша виховниця – Марта Муляк, людина сильного характеру і великого почуття гумору. Людина, яка з самих початків нашого пластового життя навчала нас жити, жити гідно і боротися з жорстокими витівками долі.

На кожній мандрівці і прогульці нас чекало безліч приємних насподіванок і неочікуваних казусів, з яких ми завжди виходили з усмішкою в серці і на обличчі, переповнені дружністю і взаємопідтримкою. Щирість, відкритість, посмішки – це невід’ємні елементи нашого спілкування і це, на мою думку, є найбільшим нашим спільним досягненням. Ми ніколи не надаємо важливого значення нашим матеріальним здобуткам, для нас це не є великою цінністю. Понад усе ми прагнемо душевної гармонії, задоволення від життя. „Нехай і холод, і вітри...” – нам до цього байдуже, адже сила юнацького духу здатна подолати найстрашніші негоди...

В цю мить мені їх всіх дуже невістачає, бо кожна юначка наділена чимсь неповторним, чим вона ніколи не боїться з нами поділитися. Мені бракує наших дівочих теревень „про ніщо”, і саме за те „ніщо” в цю мить я б віддала все на світі!

Сольця&Софійка
(Саміпособі)

Жабки-мандрівнички

Вишкіл з історії Пласту

Цього літа дві юначки к.ч.14 ім. С. Крушельницької – Роксолана Перхач і Марта Червінко, організували станичний вишкіл з історії Пласту.

Все починалося з реєстрації на пластовій домівці по вул. Шептицьких, 16. Далі всі учасники в повних одностроях пішли на Службу Божу до церкви Св. Юра, а потім в парк, де бавилися в ігри, щоб познайомитися.

Веселі юначки і юнаки слухати гутірки по 6-ти готували пластуни і спочатку гутірки велися по нудно і водночас, щоб учасники вишколу було одразу помітно, що Потім почалися гутірки по був далеко не кінець. Соля Кейван організувала

після цілої години веселих забав пішли етапах історії Пласту, які їм пластунки нашої станиці. трьох перших етапах. Щоб не було перевірити, які знання отримали проведено пластикіаду. Було матеріал всі знають дуже добре.

трьох наступних етапах. Але це ще найцікавіше тільки розпочиналося. теренову гру, яка, як нам це здалося, дуже сподобалась учасникам. На закритті всі отримали посвідки і пішли на перекус на домівку. Доречі, протягом вишколу були дуже смачненькі перекуси!

Переважно вишколи, що організовуються для юнацтва, мають обмеження в віці (з 14 років), а на цьому вишолі з історією Пласту мали можливість ознайомитися і молодші юнаки та юначки.

Багато хто після цього вишколу зробив для себе висновок: історію своєї організації має знати кожен пластун і пластунка для того, щоб творити її майбутнє.

пл. уч. Катруся Вінтоняк

Новацький злет (Сторінка з щоденника)

22 липня. Ранок. Гарна погода вже з самого ранку віщувала цікавий день. Зустрівшись з Катрусею ми попрямували на автобусний вокзал, де нас вже чекало новацтво з Луцька. Та замість 10 новачок і однієї виховниці ми зустріли чотирьох новаків та двох сестричок. нас весь час розпитували новацтво і чи будуть

Далі була школа, яка літні місяці була наповнена дитячим сміхом. Нарешті, (ну, майже, братчик Мур хвилини) ми вирушили до Шевченку, де проводилось відкриття злету. Після того,

розділили сестричка Іра повела нас по пам'ятках архітектури. Це була цікава мандрівка, хоча деякі місця ми з Ірою шукали по карті. Було дуже весело, коли ми не знайшли 31-ого будинку на вулиці Дудаєва і довелось показувати новакам 29й зі словами: „...десь тут колись стояв будинок, дуже схожий на оцей...”

Пам'ятаю, хлопці звідки буде новачки з Рівного... вперше за довгі криком та веселим коли всі зїхались встиг в останні пам'ятника

дуже гарне як новаків

День другий. Після прибуття до парку „Знесіння” розпочалась майстерка. Дуже обдаровані діти, особливо дівчатка з Жизномира, показали нам, юнацтву, як високо може літати дитяча фантазія. Чого тільки не робили новаки на майстерці! Вони і

займались аплікацією на тканині, і розмальовували пляшки, робили картини з різних круп та макаронів...

День третій. Він мені сподобався найбільше. Зручно розмістившись в затінку дерев ми разом студіювали журналістику. Після закінчення курсу з журналістики утворилось чотири редакції з новоспеченими дизайнерами, журналістами, редакторами та фотографами. Зібравши громадську думку за допомогою сучасних технологій (диктофони, фотоапарати) ми взялись до оформлення газети, яку ми назвали ясно і коротко – „Деталі”.

Далі була весела теренівка про тваринку і найцікавіше – вогник! На вогник ми (наше гніздо) поставили веселу дитячу казку, де задіяли всіх (навіть сестричок). Я була деревом, яке хитало своїми „вітами” над хлопчиком Петрусем.

День четвертий. Це був останній день, коли всі прощались. Оскільки це була неділя, то ми почали день із Служби Божої. Після ранкової молитви був дуже смачненький перекус, а потім відбулося закриття злету біля пам'ятника ім Т. Шевченка. Опісля наше кохане новацтво продемонструвало свої мистецькі вміння (співу, танцю, акторства...) перед львів'янами біля цього ж пам'ятника. Після розходу братчики і сестрички розібрали своїх новаків та новачок, і пороз'їжджалися по рідних містах.

Так і закінчилося святкування 80-ти ліття УПН. До речі, всі присутні на цих чотирьох днях отримали «титул» 80-ти літньої новачки чи новака.☺

пл. уч. Оля Будник

Сплав по Дністрі

Дністер... Коли чую це слово, згадую табір, який цього літа організовувала Наталя (подруга Чорноморців і Хвильок). Цей табір для мене був дуже цікавим. Можливо тому, що він, як завжди, не обійшовся без пригод, ми навчилися ходити на байдарках і була весела компанія: дві чурайки, дві крушельницькі, одна степанівна, одна ярославна, шестеро хмельницьких, один виговець, Наталя з своїм п'ятирічним сином Данилом і Куляша. Зібрались ми 20 червня ввечері на Шептицьких, поскладали виряд, погуляли Львовом і полягали спати (ну, правда, хто спав, а хто ще довго бісився). Зранку всі пішли на головний вокзал. Нам УкрЗалізниця мала дочепити вагон 00, але про це всі забули. Оскільки ми не знали, з якої сторони буде той вагон, бігали по 100 разів з одного кінця поїзда до іншого з нашими байдарками, баняками, купою харчів. В результаті нам УкрЗалізниця віддала гроші і ми замовили бусик, яким добралися до Галича. Там ми склали байдарки, поїли і попливли по Дністрі. Тільки ми зрушили з місця, почалася злива. Води на цьому таборі завжди вистачало. Далі нас чекало 6 днів морських традицій.

На цьому таборі траплялися різні пригоди, інколи навіть дуже смішні. Наприклад, одного ранку двом друзям дуже захотілося попити свіжого молочка і якраз до нас прийшло декілька корів з села. Наші друзі взяли горнятко і трохи солі і вирушили до корів. Один годував корову, а другий... З першого разу це не вдавалося, але після довгих спроб вони принесли на дні горнятка молока, але нам зате було дуже весело!

Кожного вечора після вечері ми співали пісні, говорили, розважались, дуріли. Найвеселішою була остання ніч табору, оскільки розмови продовжувалися до третьої ночі. Табір підходив до кінця і нам треба було вертатися до Львова. З Заліщик до Львова ми добиралися ще довше, ніж в Галич, не тому, що довга відстань, а тому, що по дорозі на нас чекали цікаві пригоди, адже компанія в нас була справді суперова!

пл.уч. Катруся Вінтоняк

Сьома Сторінка

Здоровенькі були. Тутай ви маєте змогу споглядати творіння дружби, співпраці та дечого, гм, більшого – новий медіа-проект к.ч.7 та к.ч.14. Проект к.ч.14 є на **www.upu7.plast.org.ua/gama_14**, а наш – **тугоньки, на Сьомій Сторінці**. Я дуже хвилююся, бо це вперше пишу в газеті, тому ніц ліпшого від реклами акцій свого куреня не вигадав. Але з часом я виправлюся. Щастя!

знайліпшимипобажаннями, ЯркО [курінний к.ч.7 пл.розв. Ярема Дух]

СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА

Велозмаг на Кубок Сагайдачного

Друзі та подрузі! (© Тарас Полихата) Ми організовуємо чотириетапний велозмаг (два етапи восени 2004 року, один взимку та один навесні 2005 року). Кожний етап буде проходити в іншому географічному районі Львова. Перший - на Сході, на Погулянці, 2 жовтня 2004 р. Про решту – згодом, але будьте впевнені, що вони вас не розчарують. Після кожного етапу будуть підраховуватися результати, які будуть публікуватися на Станичній Пластовій Домівці та **www.upu7.plast.org.ua/velozmah**. Після четвертого етапу найкраща команда отримає Перехідний Кубок Сагайдачного та приз. З призом та медалькою додому поїде й переможець в особистому заліку. Усім решта гарантовано непросте змагання та оригінальні вишиті відзначки за кожний етап. Важлива інфа: Команда складається з двох роверів та двох роверистів. Кожен з роверистів має бути застрахований від нещасних випадків (Без жартів! На Велозмазі буде свій лікар, але у кожного учасника мусить бути Страховий Поліс, який страхує його від нещасних випадків. Підходять і ті Страхові Поліси, що робилися на літні табори (за умови, що не вийшов "термін придатності"). Ті ж, що не мають страхування можуть це зробити, наприклад, на 12 місяців за 6 грн. у ст.пл.скоба Андрія Мудрого, ЛЧ за тел. 2936389 та +380(50)3704713) Вкладка становить 10 грн. з особи (орг. внесок + за I Етап, далі 3 грн./етап). Її треба здати до 20 вересня 2004 року включно. Для читачів "Гами" акція – кожен, хто додасть до Зголошення Купончик, може його здати до 22.09.04 включно! Зголошення на Станиці та сайті. Команда повинна мати з собою однакові футболки для кожного члена команди. Перевірте технічний стан ровера (гальма, кермо тощо). Якщо інструктор з техбезпеки визнає ваш ровер непридатним для Першого Етапу, то вас дискваліфікують з цього етапу без повернення вкладки. Якщо є мобілка, то можна її про всяк випадок взяти (але за неї організатори відповідальності не несуть!). До зустрічі на Велозмазі!

СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА СЬОМА СТОРІНКА

ККК – це Крайовий Конкурс Карикатур.

Для того, щоб взяти у ньому участь треба надіслати нам свої творчі доробки у таких номінаціях: "Карикатура на місцевого пластуна чи пластунку" (3 обов'язковою короткою розповіддю про цю людину чи з поясненням до карикатури. Це не обов'язково мусить бути хтось з місцевого проводу :)), "Карикатура на загальнопластову тематику" та "Карикатура на будь-яку тематику". Всі роботи будуть опубліковані на сайті **www.upu7.plast.org.ua/kkk**. Надсилати роботи потрібно до 1 листопада 2004 р. на такі адреси: **yarko@ua.fm**, **a-t-bel@ukr.net**, **matviy_@ukr.net** або 79044 м. Львів, вул. акад. С. Єфремова 62/3 чи 79005 м. Львів, вул. Костя Левицького 19/2а. В кінці Конкурсу компетентне журі визначить переможців у всіх трьох номінаціях. Запитання просимо надсилати на вищевказані е-скриньки.

курінний Портал Сагайдачних

www.upu7.plast.org.ua

РЕКЛЯМА

Голі дейс

Якщо ви любите дізнаватися про щось цікаве і незвичайне, то ця рубрика саме для вас. Отже читайте і отримуйте задоволення !

Перша в світі залізниця була побудована в 1825 році в Англії між Стоктоном і Дарлінгтоном. 1881 року в Берліні був поставлений на рейки перший у світі трамвай, що працював від електрики.

Залізниця в Сент-Моріці відома тим, що на ній було досягнуто рекордну швидкість поїзда – 145 км/год. 1,212 кілометра поїзд подолав за 52 секунди.

Перший переможець автоперегонів їхав із середньою швидкістю 24 км/год. Перші автоперегони відбулися 1895 року. Переміг француз Еміль Левассьор, один із конструкторів автомобіля марки „Панар”. Саме на цій машині він і переміг в автоперегонах. Змагалися на трасі Париж – Бордо. На те, аби доїхати до Бордо й повернутися назад, Левассьору знадобилося майже 50 годин. Швидкості машини тоді не надавали великого значення, куди важливіша була довжина дистанції пробігу, під час якого можна було виявити технічні можливості автомобіля.

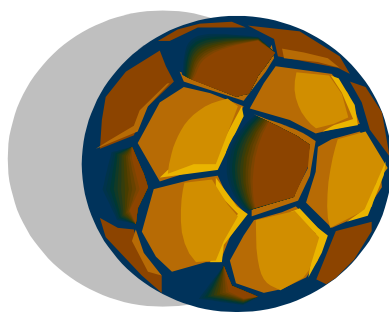
Найдовший тунель у світі веде з Хонсю на Хоккайдо. Залізничний тунель, який сполучає під водою два японські острови, має довжину близько 50 км. Він був побудований 1988 року.

Найдовший у світі залізничний міст у Луїзіані. Це міст через річку Міссісіпі, завдовжки 7 км. Міст поблизу Нанкіна всього на 100 м коротший. Міст у Данії завдовжки 3200 м сполучає два данських острови. Він вважається найдовшим мостом у Європі.

Найбільше в світі метро в Нью-Йорку. Загальна довжина ліній нью-йоркського метро 1200 км. Це в 24 рази більше, ніж довжина метро в Мюнхені. Нью-йоркське метро обслуговує в день 4 млн. пасажирів.

Пл. уч. Софія Сидір

про спорт

Що ж, веселе

літечко вже закінчилося. Але поки сонечко тішить нас по-літньому теплими днями ми продовжуємо розважатися, забавлятися. Тому сьогодні хочу вам розказати про деякі літні і не тільки спортивні розваги.

Кілька слів про біг.

Слово „марафон” походить від грецького міста Марафон. Це місто розташоване за 42 км від Афін. 490 року з Марафона в Афіни було відправлено гінця з вісткою про те, що грецькі війська здобули перемогу над перськими воїнами. Сповістивши цю радісну звістку афінянам, посланець упав і помер. Дистанція марафону – 42195м. Один

ефіопський бігун на довгі дистанції, Бікіла Абебе, бігав босий. У 1968 і 1972 роках він став переможцем у марафоні.

Іншого бігуна на довгі дистанції Еміля Затопека називали „чеським локомотивом”. В 50-ті роки він був найкращий бігун на довгі дистанції. „Чеським локомотивом” його називали за енергію й наполегливість і за стиль бігу зі своєрідними поштовхоподібними рухами рук.

Вперше стометрову дистанцію за 10 секунд пробіг німець Армін Гарі у 1960 році.

Бігун на довгі дистанції Фін Пааво Нурмі за один день виграв дві золоті медалі. На Олімпійських іграх в Парижі у 1924 році він вранці виграв біг на 5000 м, а ввечері – біг на 1500 м.

Ролики і ковзани

На ковзанах в Північній Європі каталися ще 3000 років тому. Перші полозки були зроблені із шліфованої кістки. Металеві полозки з'явилися близько тисячі років тому.

Перші роликові ковзани з'явилися в Америці. 150 років тому фабрикант Джеймс Плюмттон замінив полозки на ковзанах роликами. Перша доріжка для катання на роликах з'явилась також у США.

Плавання

Що означає „вільний стиль” у плаванні?

Вільний стиль – це означає будь-який стиль. У плаванні використовують в основному кроль, найшвидкісний вид плавання.

Назва стилю „кроль” походить від англійського слова crawl – повзання. Почергові гребки напівзігнутими руками, рух догори-донизу витягнутими ногами створюють враження повзання в воді.

На 400-метровому запливі дозволені 4 стилі плавання: вільний стиль, плавання на спині, на животі, „дельфіном”. Кожні сто метрів плавець повинен міняти стиль плавання.

Пл. уч. Софія Сидір

Vita nostra

* * *

Одного разу я і моя подруга Аня випадково зайшли в мальовничий будиночок, відомий для багатьох учнів і студентів тим, що дає можливість багатьом реалізувати свої можливості, відкрити потаємні таланти, весело поспілкуватися із однолітками і здобути найцікавіші „перлини”, на перший погляд, нудного і нецікавого шкільного життя. Це я про Малу Академію наук України, філіал якої знаходиться в нас у Львові і об'єднує захоплення молоді, яка хоче бути найрозумнішою.

Повернуся до мене і моєї подруги Ані ☺. Ми зайшли в затишне приміщення Будинку Вчителя і побачили, що проводиться набір учнів на всілякі гуртки починаючи українською мовою і літературою, закінчуючи історією мистецтва та архітектурою. Тут також можна здобувати ґрунтовні знання з інформатики, іноземних мов(англійська, німецька, польська, французька, італійська...), біології, хімії, фізики і пізнавати найпрекрасніші вершини знань. Також там проводився набір на секцію журналістики і ми, звичайно, відразу ж схопили цю ідею і на наступний день наші документи лежали вже в Малій Академії...

Це був невеличкий всуп або ж, якщо хочете так назвати, реклама. А зараз коротко розповім про те, до чого ж нас довела ця альма матер.

Після того, як ми подали документи, проводилося тестування. Було багато несподіваних запитань, але ми, не зважаючи на це, спільними зусиллями пройшли випробування. Наступним завданням був твір. Для нас це було не так вже й важко, бо наша рідна „Гама” навчила нас бережно ставитися до слів і викарбовувати із них найцінніше. В наступних двох творах-роздумах ви зможете відкрити для себе, можливо, щось нове або ж, нагадати найтепліші хвилинки вашого юнацького життя!!!

Читайте і насолоджуйтесь! Це – наші мрії, фантазії...Це наша реальність, для когось, можливо, казкова.

Пл. уч. Соломія Кейван

Львівська мандрівка

Йдучи осіннім містом, ти відчуваєш дивний запах осені, який в тебе неодмінно асоціюється з рідним Львовом. Ти споглядаєш відгуки давнини: кам'яниці, бруківку, дерева, а в думках оживають люди, які жили тут до тебе: дами в капелюшках, в довгих сукнях – істинні львівські панянки, чоловіки в костюмах, з годинниками на ланцюжках, брички, запряжені кіньми, що колись їздили цією бруківкою. Тобі вчувається цокіт копит...Але, це все живе лише у твоїй уяві. Мабуть, тут ще досі живуть духи тих людей, їхні привиди і саме такої оснньої сонячної днини нагадують про себе. Ти згадуєш легендарних доктора Луцика чи комісара Бонця, і в серці відчуваєш тепло і любов до них, наче вони твої родичі. Просто це рідний Львів наклав свій слід на твою душу, твоє серце і думки, і не відпускає тебе із свого полону, принаймні сьогодні. Ти з радістю піддаєшся йому, і він несе тебе у вир давно минувших подій, епізодів з життя простих людей – мешканців цього загадкового міста. Ти чуєш запах кави і в уяві виникає затишна кнайпа, в якій панянки пили каву, тримаючи філіжанку, елегансько, двома пальцями.

Ця мандрівка в минуле – не поодинокий випадок; люди на вулицях- герої, давно знайомі тобі. Бо вони оживають в твоїй уяві, кожного теплого і чарівного, такого істино львівського, як сьогодні, сонячного дня. Вони попивають кавусю, роз'їжджають у фіакрах і шпацерують містом. Оселившись у твоїй уяві, вони заволоділи твоїм серцем і стали невід'ємною частиною тебе. Ти часто навідуєшся до них, відволікаючись від своїх буденних справ, і захоплюєшся їхнім спокоєм та поважністю. Можливо, для декого це лише мрії, але для тебе це набуло дещо іншого характеру; можливо, з цього починається божевілля, але для тебе це друга реальність.

На жаль, час повертатися до реального життя, власних турбот і обов'язків. Але ти обов'язково навідуєшся ще до своїх уявних „друзів”, як тільки настане ще один, такий чудовий, осінній, теплий, істинно львівський день.

Пл. уч. Анна Козюта

Вона мені співала про любов...

*Страшні слова, коли вони мовчать
Коли вони зненацька причаїлись.
І ти не знаєш, з чого їх почать,
Бо всі слова були уже чиймись..*

Ліна Костенко

Тендітним звуком злітає в небо пісня. Вона ще не є словом і ще занадто слабка, щоб називатися вічністю. Вона – це відтворення ніжного дотику щастя і щирого

погляду батьківських очей. Вона гідна називатися одкровенням душі, бо здатна пробудити найпрекрасніші людські почуття.

Ось і я, занадто романтична дівчина з не менш казкового міста Львова, закохана у пісню. Вона для мене є всім: надією і вірою, сонцем і дощем. Вона – це промінчик світла, який пробивається крізь пільму чогось буденного, позбавленого серця.

...Вечір. Дрібненькі зіроньки витанцювують на небі свій легенький вальс. Я сиджу на балконі. На вустах народжується милозвучний мотив, що з болем пронизує душу. Він не задовго, пройшовши випробування часу, стає піснею. Стає вічністю і спогадом про те, що ніколи не було кимось сказане...

Народжується пісня, а з нею відкриваються почуття і таланти, які примхлива чарівниця Доля подарувала мені за життя.

Мріяти і жити, співати і досягати своєї мети, творити пісню і слово... Це все моє покликання, моя велика місія Людини на Землі.

Пл. уч. Соломія Кейван

Щиро вітаємо дорогих юнаків та юначок станиці Львів, які святкують свій день народження у вересні!

1. Архипчук Олеся, к. ч. 26, гурток „Відьми” – 27.09.86
2. Михайлишин Оля к. ч. 26, гурток „Едельвейси” – 10.09.88
3. Бобак Тарас к. ч. 15, гурток „Динозаври” – 22.09.87
4. Галушак Мирослав к. ч. 1, гурток „Вовкулаки” – 1.09.89
5. Хомицький Олег к. ч. 1, гурток „Саламандри” – 27.09.90
6. Федьків Стех, к. ч. 1, гурток „Леви” – 23.09.92
7. Притуляк Максим к.ч. 3, гурток „Мурахи” – 22.09.90
8. Долик Віта, к. ч. 2, гурток „Мальви” – 2.09.88
9. Полюга Юля, к. ч. 4, гурток „Ластівки” – 2.09.88
10. Гриник Юстина, к. ч. 4, гурток „Морські зірки” – 26.09.87
11. Козюта Аня, к. ч. 14, гурток „Перлинки” – 20.09.89
12. Сидір Софія, к. ч. 14, гурток „Перлинки” – 4.09.89
13. Комар Софія, к. ч. 12 – 20.09.88
14. Стецьковий Володя, к. ч. 41, гурток „Подорожники” – 23.09.87
15. Веселова Аня, к. ч. 36, гурток „Магнолії” - 2.09. 88
16. Логінова Валя, к. ч. 36, - 5.09.90
17. Скопик Максим, к. ч. 5, гурток „Ягуари” – 21.09.89
18. Вівчарська Іра, к. ч. 8, гурток „Лілейки” – 10.09.91
19. Наборачок Ліля, к. ім. Б. Світлик, - 23. 09.91
20. Корпан Андрій, к. ч. 7, гурток „Леви” – 4.09.86
21. Гула Олег, к. ч. 43, самітник – 14.09.86
22. Марко Олекса, к. ч. 43, гурток „Чугайстри” – 12.09.90
23. Крупа Тарас к. ч. 15, Б. Михайлишинського гурток „Кабани” – 1.09.87

Анекдоти від Солохи

* * *

Крокодил Гена каже

* * *

Інструктор зі стрибків із

Чебурашці:

- Дивлюсь я на тебе, Чебурашко,
І не знаю: чи то 23-ого лютого тебе
Вітати чи 8-ого березня?

* * *

В Україні з'явився новий маніяк –
Джонсон і Джонсон. Він ходить
вулицями і щипає дітям очі.

* * *

- Куди йдеш?
- Та до сусіда, пити варення з чаєм!
- Ти, мабуть, хотів сказати: чай з
варенням?
- Ні, я знаю, що кажу. Чай з
варенням я вдома п'ю.

* * *

Можна заснути вдвічі швидше,
Якщо рахувати по дві вівці одразу.

* * *

Телефонний дзвінок серед ночі:
- Якщо ви зараз же не вимкнете
музику, я викличу міліцію!
- Не подобається – переселіться
на іншу вулицю.
- А я взагалі з іншого району
дзвоню!

* * *

Дитинство в мене було важке...
До п'яти років я думала, що мене
звати...заткнися...

* * *

Моя мама – найкращий у світі друг,
фантазер і кухар. Ми вже третій рік
гриземо „Галіну Бланку”!

* * *

Син думає про маму:
У п'ять років: „Мама знає все!”
У десять років: „Так... не все мама
знає”.
У двадцять років: „Господи, та що
мама взагалі знає!!!”
У тридцять років: „Треба було
слухати маму!”

парашутом:

- Перший пішов, другий пішов,
третій пішов. Парашутики не
забуваємо, не забуваємо...

* * *

Панк – водій автобуса:

- Піпли, варнінг, коцайте тікети,
поки не прийшов чекер. Атеншин,
піпли, прокоцаний тікет – кльова
відмазка, не прокоцаний тікет за
відмазку не котить...

* * *

Студент консерваторії приходить на
іспит пом'ятій, з мішками під очима.
Професор:

- Що з вами сталося?
- Та не виспався. Коти цілу ніч під
вікнами нявчали.
- А що нявчали?
- Та попсу всіляку...

* * *

- Оксано, ти перша дівчина, яку я
покохав...
- Ох і не щастить же мені! Знову
дебютант попався!

* * *

Пливуть дві акули. Дивляться –
поблизу пропливає серфінгіст.
Одна акула каже другій:
- Дивись, як в ресторані, на
підносі і з салфеткою!

* * *

Вислів лікаря-психіатра з
п'ятнадцятилітнім стажем:
- Немає здорових людей, є люди
необстежені!

* * *

- Ідіоте! Я ж тебе просила два
цвяхи в стіну забити!
- А я і забив.
- Забив?! А куди я тепер праску
буду вмикати?

пл. уч. Софія Сидір

Бай-бай, мила

* * *

Я полюбила, я не йшла, я просто жила;
Я вірила, шукала і знайшла.
Моя любов була неначе злива

Чи знає хто.

Чи знає хто куди я йду,
Чого я прагну і шукаю,
Зустріну щастя чи біду?

Гама... Повернення...

Головний редактор – Софія Сидір
Перший заступник головного редактора – Соломія Кейван
Заступник редактора із зовнішніх зв'язків – Роксолана Наконечна
Центральний офіс газети: вул. С. Петлюри 25/208

e-mail: gama_14@ua.fm

Заснована та видається
к. ч. 14 ім. Соломії Крушельницької від 17.04. 2004р.Б.

Відповідальність за достовірність
Опублікованої інформації несуть автори.

Передрук матеріалів без
письмової згоди редакції заборонено!

Редакція залишає за
Собою право
На стилістичні та граматичні правки.

Тираж 80
Розповсюдження безкоштовне.